

ЖИТНО ЗЪРНО

ОКУЛТНО СЧИСЛАНЕ

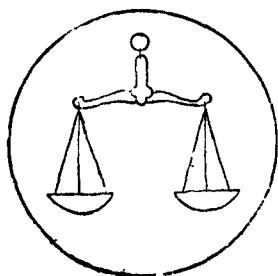
КН.

ГОДИНА ПЕТА
1929

5

ЖИТНО ЗЪРНО

ОКУЛТНО СПИСАНИЕ

ГОД. V. — СОФИЯ. — СЕПТЕМВРИЙ — 1929 г. — КНИГА 5.

Тритѣ положения въ живота

Въ съзнателния животъ има три положения, три фази, прѣзъ които човѣкъ минава. Тѣ сж: възприемане или приемане, разбиране и прилагане. Това, което човѣкъ не може да приеме, той не може и да го разбере. Това, което не може да разбере, не може и да го приложи. За да се осжществи разумния животъ и да стане достъпенъ за обикновения човѣкъ, той трѣбва да включва въ себе си едноврѣменно и тритѣ положения — възприемане, разбиране и прилагане. Мнозина казватъ, че разбиратъ всичко. — Всичко разбиратъ, но сжщеврѣменно страдатъ. Какво показватъ страданията? — Тѣ показватъ, че липсва нѣщо на хората, не имъ достига нѣщо. Когато хлѣбарьтъ опече хлѣба, може да не му достигатъ нѣколко нѣща · хлѣбътъ може да е добръ опеченъ, брашното може да е прѣсно, но солъ може да нѣма достатъчно. Въ другъ случай солта може да е достатъчно, но брашното да нагарча малко, вслѣдствие на което и цѣлиятъ хлѣбъ да горчи. Ние знаемъ, че всички стари нѣща изгубватъ своята хранителность и започватъ да горчатъ.

Да възприемешъ нѣщо, значи да го вземешъ близо до себе си, да го поемешъ вжтрѣ въ себе си. Напримѣръ, азъ приемамъ една ябълка, взимамъ я въ ржката си. Разбрани нѣща пѣкъ сж тия, които иматъ отношение до насъ. Нѣматъ ли никакво отношение до насъ, тѣ не сж разбрани и не ни интересуватъ. Ако нѣкой ви каже числото

5,000, напиримѣръ, ще го чуєте, но нѣма да се заинтересувате отъ него, нѣма да разберете, какво съдържа това число въ себе си. Кажете ли ви, обаче, нѣкой, че ви дава 5,000 златни лева, вие веднага ще се заинтересувате за това число, ще го разберете и ще започнете да мислите, отъ коя банка да вземете тѣзи пари. Вземете ли ги веднѣжъ, вие ще ги разберете и започнете да ги прилагате въ живота си. Сжщото нѣщо може да се каже и за идеитѣ, и за мислитѣ. Всѣка идея, която има отношение до насъ, е толкова важна, колкото сж важни и разбрани петѣтъ хиляди златни лева. Въ този смисълъ всѣки човѣкъ има отношение до външния свѣтъ и се стреми да го разбере. И съвременнитѣ държави иматъ отношение една къмъ друга. По-малкитѣ държави се подчиняватъ на по-големитѣ, а по-големитѣ на още по-големитѣ отъ тѣхъ. За да не се заблуждава човѣкъ отъ външния свѣтъ, той трѣбва да изучава сжщината на своя животъ, да разбере отношението, което има къмъ живата природа, къмъ това, което е реално, къмъ това, което вижда наоколо си.

Възприемането не е механически процесъ. То е съзнателенъ, разуменъ процесъ. Само глупавиятъ не може да възприема. Когато свѣтлината дойде въ моитѣ очи, азъ трѣбва да я възприема — нищо повече. Слѣдъ като я възприема, азъ започвамъ да я разбирамъ и най-послѣ започвамъ да я прилагамъ. Слѣдъ приложението иде истинския животъ. Когато вземемъ една ябълка и я прѣдаваме отъ ржка на ржка, това е процесъ на възприемане. Следъ като посадимъ сѣмкитѣ ѝ въ земята, ние сме въ процеса на разбирането — започваме да проучваме условията, при които ябълката се развива. Когато тя даде плодъ, ние сме вече въ процесъ на приложението — започваме да опитваме качествата на нейния плодъ. Слѣдователно, всѣка идея, която можемъ да възприемемъ, да разберемъ и да приложимъ, дава плодъ, който осмисля живота. Мнозина мислятъ, че стариятъ човѣкъ не може да възприема, нито да разбира, нито да прилага. Каквото е научилъ въ младинитѣ си, това остава и за цѣлия му животъ. Това е криво разбиране. Старъ човѣкъ е този, който, слѣдъ като е работилъ цѣлъ день, връща се вечерята дома си и разправя на своитѣ близки, какво е работилъ, какво е научилъ прѣзъ деня и т. н. Младъ човѣкъ е този, който всѣки день излиза на работа и придобива знания и опитности. Младиятъ учи, а стариятъ прѣподава, като се ползува отъ новитѣ начини и методи на науката, за да бжде добръ разбранъ отъ младото поколѣние. Старостята, младостята и знанието сж нѣща, които влизатъ въ порядкитѣ на живата, разумна природа, а грѣхътъ, болеститѣ и страданията сж нѣща, които живата природа не включва въ своя редъ и порядъкъ.

Всѣка идея, която може да се възприеме, разбере и приложи въ живота на хората, прѣдставлява пълненъ лотариенъ билетъ. Всѣки, който може да си купи единъ такъвъ лотариенъ билетъ, се осигурява на цѣлъ животъ. Всѣка идея, която не може да се възприеме, не може и да се разбере, нито може да се приложи. Въ такъвъ случай тя прѣдставлява празенъ лотариенъ билетъ, за който всѣки съжالياва, че го е купилъ, че напразно е далъ паритѣ си.

Въ разумната природа нѣма старостъ, нѣма смъртъ, нѣма болести и страдания; тамъ има вѣчна обнова, вѣченъ животъ. И всѣки човѣкъ, който живѣе въ съгласие съ нейнитѣ закони, е младъ човѣкъ, който се радва на птичкитѣ, които пѣятъ, на цвѣтата, които цвѣтятъ и на изворитѣ, които текатъ. Въ всѣка своя идея, въ всѣко свое чувство младиятъ човѣкъ минава прѣзъ тритѣ фази на живота — на възприемане, на разбиране и на прилагане.

Живата наука.

Житното зърно, посѣто въ земята, отначало пуца корени; стрѣми се къмъ центъра на земята. Като достигне до извѣстно мѣсто, почва да расте нагоре къмъ слънцето, Сжщо така и човѣчеството отначало разработи свѣтската наука. Това е именно коренътъ на житното зърно; той расте къмъ центъра на земята. И наистина човѣшкото съзнание днесъ е доста потънало въ материята. Обаче днесъ то се подготвя да работи въ едно по-високо поле; то вече се подготвя за разработване на една по-дълбока наука, — живата наука: това е стрѣмежътъ на житното зърно къмъ свѣтлината. къмъ слънцето; това е онзи стрѣкъ, който пуца житното зърно нагоре надъ земята. Заплетената до сега въ материята човѣшка душа ще расте къмъ свѣтлината, къмъ слънцето. Разработването на живата наука е изразъ на новия периодъ, въ който влиза съзнанието въ своето развитие.

Механическата наука е мъртва, понеже тя изучава само формитѣ и не прониква до съдържанието и смисъла на нѣщата; не ни поставя въ прѣкъ контактъ съ живота, който е около насъ и не разширява живота въ насъ.

Това, което може да се научи отъ механическата наука, е ограничено. Има една граница, която тя не може да прекрачи, защото се занимава само съ външното. И затова спира тамъ, дето почва животътъ.

Живата наука започва тамъ, дето спира механическата наука. Тя е жива, понеже ни свързва съ самия животъ и разширява живота въ насъ.

Механическата наука изучава само подвързията на книгата: описва кожата, съ която тя е подвързана, нейния произходъ и пр. А живата наука изучава съдържанието на книгата, мислитѣ, вложени въ нея. Чрезъ живата наука ние влизаме въ вътрешната лаборатория на природата.

Механическата наука схваща напр. свѣтлината като трепение на етерни частици, като нѣщо механическо. А живата наука изучава и

по-дълбокият сили, свързани съ светлината и съ краскитъ. Сжщото се отнася и за изучаването на химичните елементи, на минералитъ и пр.

Процеситъ въ растенията механическата наука иска да обясни механически, като действие на физико-химични процеси. Въ ботаниката се изучаватъ коренитъ, стъблата, листата, цвѣтоветъ, после съ микроскопа се изучаватъ клеткитъ и тъканитъ, но всичко това е мъртво знание, понеже не се изучаватъ живитъ сили, които работятъ въ тѣхъ; обаче живата наука изучава растенията не само по форма, но и силитъ, които организиратъ формитъ, а сжщо така и разумното, което дава целесъобразностъ на формитъ, които организиратъ.

Механическото знание нѣма сили да преобрази самия човѣкъ; по-дълбокиятъ сили на душата оставатъ непожтнати. Обаче тѣзи по-дълбоки сили чакатъ своето развитие. Живата наука ги раздвижва. Чрѣзъ нея човѣкъ почва да живѣе интензивенъ животъ. А интензивниятъ животъ е красивиятъ.

Ако човѣкъ не се занимава съ живата наука, ще остане житно зърно въ хамбара. А ако се занимава съ нея, ще бжде житно зърно, посѣто въ земята. Кое е по-хубаво? За нѣкои може би е по-хубаво да стоятъ въ хамбара, но тогазъ ще останатъ сами, а когато сж посѣти въ земята, ще се размножатъ.

Гореказаното обаче не ще рече, че трѣбва да се занимаваме съ механическата наука. Онзи, който борави съ живата наука, трѣбва да има знанието на механическата наука. Въ сжщностъ, всичко, което послѣдната изучава, ще послужи само като суровъ материалъ за живата наука.

Живата наука е положителна. Тя дава всички методи, какъ да се справимъ съ мжчнотиитъ, които срѣщаме по пжтя си. Значи въ това отношение тя има грамадно приложение въ всички области на живота.

Трѣбва да знаемъ, че има два вида приложение въ свѣта. Има едно мжчно приложение; когато не знаешъ, какъ да извършишъ приложението. Тогазъ се мжчишъ, правишъ единъ опитъ, втори опитъ, трети и пр. А пѣкъ щомъ знаешъ, нѣма да се мжчишъ. И въ единия, и въ другия случай ще сполучишъ. Само че въ единия случай цѣлиятъ ти животъ ще отиде, за да приложишъ едно нѣщо. Ще хлопашъ на единъ милиардъ врати. и на най-последната ще ти отворятъ. Ако пѣкъ когато вървишъ по пжтя на тази жива наука, ще ти отворятъ по-скоро. И двата метода сж потрѣбни. Но единиятъ съкращава пжтя и усилията ни.

Живата наука съдържа методи за реализиране на това, къмъ което се стремимъ. Тя има практическо приложение, като почнемъ отъ материалния животъ и свършимъ съ духовния; тя има приложение, както въ най-дребнитъ на гледъ сфери на материалния животъ, така и въ най-възвишенитъ области на духовния животъ. Въ всички области на живота тя ще ни посочи най-правия методъ за работа. И този методъ не е намѣренъ чрезъ налучкване, но изхожда отъ дълбокото познание на действителността.

Живата наука ще ни посочи методи за запазването на здравето, какъ да се справимъ съ нашата нервна система, какъ можемъ да я преобразимъ, какъ да си създаемъ единъ новъ характеръ. Всички тѣзи

по-дълбокият сили, свързани съ светлината и съ краскитъ. Сжщото се отнася и за изучаването на химичните елементи, на минералитъ и пр.

Процеситъ въ растенията механическата наука иска да обясни механически, като действие на физико-химични процеси. Въ ботаниката се изучават коренитъ, стъблата, листата, цвѣтоветъ, после съ микроскопа се изучаватъ клеткитъ и тъканитъ, но всичко това е мъртво знание, понеже не се изучаватъ живитъ сили, които работятъ въ тѣхъ; обаче живата наука изучава растенията не само по форма, но и силитъ, които организиратъ формитъ, а сжщо така и разумното, което дава целесъобразностъ на формитъ, които организиратъ.

Механическото знание нѣма сили да преобрази самия човѣкъ; по-дълбокият сили на душата оставатъ непожтнати. Обаче тѣзи по-дълбоки сили чакатъ своето развитие. Живата наука ги раздвигва. Чрѣзъ нея човѣкъ почва да живѣе интензивенъ животъ. А интензивниятъ животъ е красивиятъ.

Ако човѣкъ не се занимава съ живата наука, ще остане житно зърно въ хамбара. А ако се занимава съ нея, ще бжде житно зърно, посѣто въ земята. Кое е по-хубаво? За нѣкои може би е по-хубаво да стоятъ въ хамбара, но тогазъ ще останатъ сами, а когато сж посѣти въ земята, ще се размножатъ.

Гореказаното обаче не ще рече, че трѣбва да се занимаваме съ механическата наука. Онзи, който борави съ живата наука, трѣбва да има знанието на механическата наука. Въ сжщностъ, всичко, което послѣдната изучава, ще послужи само като суровъ материялъ за живата наука.

Живата наука е положителна. Тя дава всички методи, какъ да се справимъ съ мжнотиитъ, които срѣщаме по пжтя си. Значи въ това отношение тя има грамадно приложение въ всички области на живота.

Трѣбва да знаемъ, че има два вида приложение въ свѣта. Има едно мжчно приложение; когато не знаешъ, какъ да извършишъ приложението. Тогазъ се мжчишъ, правишъ единъ опитъ, втори опитъ, трети и пр. А пъкъ щомъ знаешъ, нѣма да се мжчишъ. И въ единия, и въ другия случай ще сполучишъ. Само че въ единия случай цѣлиятъ ти животъ ще отиде, за да приложишъ едно нѣщо. Ще хлопашъ на единъ милиардъ врати. и на най-последната ще ти отворятъ. Ако пъкъ когато вървишъ по пжтя на тази жива наука, ще ти отворятъ по-скоро. И двата метода сж потрѣбни. Но единиятъ съкрътава пжтя и усилията ни.

Живата наука съдържа методи за реализиране на това, къмъ което се стремимъ. Тя има практическо приложение, като почнемъ отъ материалния животъ и свършимъ съ духовния; тя има приложение, както въ най-дребнитъ на гледъ сфери на материалния животъ, така и въ най-възвишенитъ области на духовния животъ. Въ всички области на живота тя ще ни посочи най-правия методъ за работа. И този методъ не е намѣренъ чрезъ налущване, но изхожда отъ дълбокото познание на действителността.

Живата наука ще ни посочи методи за запазването на здравето, какъ да се справимъ съ нашата нервна система, какъ можемъ да я преобразимъ, какъ да си създаемъ единъ новъ характеръ. Всички тѣзи

нѣща сж възможни чрезъ живата наука, понеже тя изучава връзката между физическото и духовното.

Трѣбва да се знае, че методитѣ ѝ сж най-точнитѣ, понеже сж плодъ на опита и може да се провѣрятъ пакъ чрезъ опитъ. Напримѣръ биенето на сърдцето се изучава въ свръзка съ живота на земята, на слънцевата система и на цѣлия космосъ. То е свързано съ известни духовни сили. Химическитѣ елементи се изучаватъ не отдѣлно, но въ свръзка съ живота на цѣлия космосъ. Опитно може да се покаже напр. връзката между слънцето и златото, Меркурий и живака и пр. Опитно може да се покаже, какъ промѣнитѣ въ тѣзи небесни тѣла могатъ да се констатируютъ въ тѣзи метали.

Живата наука може да ни даде методи, какъ да трансформираме нашитѣ отрицателни сили и състояния.

Поливай дървото, и то ще даде плодъ. Ори нивата и я засѣй, и тя ще даде нѣщо. Само човѣкъ, който има непреодолимо желание да се учи, може да се добере до храма на тази жива наука. Само когато пристѣпимъ къмъ природата съ разбиране, тя се отваря. Инакъ тя нѣма да си губи времето по тебе и ще те остави да се залъгвашъ съ външнитѣ форми.

Събудете се, деца на свѣтлината!

(продължение отъ книга 4)

„Крачи напредъ и расти, за да станешъ скоро самъ помагачъ, вмѣсто такъвъ, който се нуждае отъ помощъ“.

Какъ да станемъ годни.

Способность за различаване.

Ние не се нуждаемъ отъ кукли или отъ хора, които не притежаватъ способността да различаватъ.

Ние се нуждаемъ отъ съработници, които самостоятелно могатъ да работятъ.

Ние желаемъ да действуваме общо, и за това вие трѣбва да развиете въ себе си познанието, кое е важно и кое второстепенно.

Често ще изпитваме ние вашия здравъ човѣшки разумъ, защото трѣбва да се научите да бждете самостоятелни, за да можемъ нѣщо да ви довѣримъ.

Това, което изискваме отъ васъ, е: да можете сами да се осланите на вашия здравъ разсѣдѣкъ.

Тръбва да се научите, че само вие самитѣ трѣбва да рѣшавате, какво има да върши или да не върши личността и по какъвъ начинъ.

Знайте, че въ нищо не принуждаваме нашитѣ ученици.

Бъдете сигурни, че което вършите, вършите го по вашето най-добро знание и желание — и тогава го правете — даже ако това е противоположно на нашитѣ изрични желания.

Защото даже и вашата вѣра въ насъ не трѣбва да потиска собствената въ васъ живуща сила.

Самостоятелната мисъл трѣбва да бъде тъй силно развита, че винаги грижливо и съвѣстно да различавате преди да говорите, действувате или даже да мислите.

Упражнявайте различаване при всички нѣща.

Размислете добре, какво ви казахъ, защото сега вие знаете, че азъ се нуждая отъ такива, които могатъ самостоятелно да мислятъ.

Никакво слѣпо послушание.

Намъ сж нуждни независими, самостоятелно мислящи съработници, които сами могатъ да разсждаватъ и никога слѣпишката да не служатъ.

Мислете винаги за насъ, и какво бихме направили ние; тогава и вие ще знаете, какво трѣбва да правите. Вие трѣбва разумно да ни служите, а не слѣпишката.

По-добре е да последвате вашата собствена мисъл и да сгрѣшите, отколкото слѣпишката да ни служите.

Защото само когато станете единъ силенъ, самостоятеленъ органъ, когато станете единъ чистъ, силенъ проводникъ за нашитѣ сили, тогава само можете да работите дѣлото: да живѣете за благословение на всички ония, до които достигнете.

По-добре е следователно да направите нѣщо погрѣшно — когато предварително грижливо пресмѣтнете, — отколкото правото, но противъ собственото си убѣждение.

Когато слѣпишката работите, вие действувате нито по собствената си воля, нито по моята.

Вѣра.

Необходима е една твърда вѣра

Вѣрата не е слѣпо послушание.

Вѣрата е знание; винаги трѣбва да растете въ мъдростъ и разбиране на Божественитѣ повеления, които трѣбва да следвате.

Държете ли нашитѣ заповѣди — Азъ съмъ винаги съ васъ.

Съзнайте моето присѣствие, растете винаги въ по-свършена вѣра въ Менъ. Въ всѣко безкористно дѣло, направено за доброто на ближния, Азъ стоя задъ васъ.

Повикате ли ме, азъ ида да ви изпълня съ моята Любовь и Сила, и тогава ще крачите напредъ и никога не ще се почувствувате отпаднали и уморени.

Изворотъ на силата лежи въ вашата вѣра въ менъ. Защото вѣрата е сила.

Намъ да се довърявате — не е едничкото, на което трѣбва да се научите; вие трѣбва да се довърявате и на вашето собствено азъ.

Върху самитѣ васъ и насъ трѣбва да основавате вашето довърѣе, да се не водите отъ мнението и мислитѣ на другитѣ, които и да сж тѣ. За себе си тѣ могатъ да сж добри. Вие обаче трѣбва да се довърѣите на Бога, който живѣе въ васъ, и знайте, че Той и ние сме едно.

Довѣрявайте се на вашитѣ собствени сили и бъдете винаги позитивни. Не отслабвайте силитѣ си чрезъ съмнението.

Довѣрявайте се на своята интуиция, която никога не ще ви напусне, ако искате да се подигнете.

Ако загубите вѣра въ себе си, вие загубвате мене.

Любете се единъ другъ, довърявайте се на съработницитѣ си; безъ това нищо не може да се постигне.

Любете всички хора и имъ вѣрвайте.

Любовь : нейното могъщество.

Любовта е могъщата сила въ всемира, чрезъ която всичко е повикано къмъ животъ.

Любовъ е ритмътъ въ всѣки атомъ.

Любовъ е пулсътъ въ всѣко сърдце.

Защото тя е това, къмъ което душата се направлява.

Любовта е всемогъща.

Обичайте силно и ще узнаете силата, която чрезъ нея сте повикали къмъ животъ.

Упражнявайте тая сила и ще разберете силитѣ на Всемира.

Любовта е Божественото въ Всичко; щомъ живѣете въ Любовта, открива се Божественото въ васъ и то може и другитѣ да докосне чрезъ васъ.

Нѣма по велико повеление отъ Любовта. Любовта е сила, която управлява свѣта; всичко, каквото се прави за нея, има задъ себе си силата на всемирнитѣ закони. Не смѣсвайте сантименталността съ любовта. Любовта е Воля да помагашъ. Само чрезъ любовъ може злото да бжде надвито и побѣдено. Тя е магическата дума, която довежда до свобода, до сила, до Битие.

Безъ силата на Любовта никаква творба не би имало. Всичко взема своето първично направление отъ нея — и човѣкъ трѣбва да отвори очитѣ си за истината, че само въ нея лежи силата да се спаси свѣта и душата да стане свободна.

Ако нѣмаше любовъ, какъ би съществувалъ свѣта? Чрезъ любовъ бѣ извиканъ гой да съществува, чрезъ любовъ ще бжде спасенъ.

Но самъ човѣкътъ трѣбва да направи това. Ние можемъ само да му подадемъ ръка за помощъ и да му покажемъ пътя.

Любовь : единствениятъ пътъ.

Да, тя е единственото, което ще ви покаже пътя, за да достигнете до насъ.

Никога не мислете, че друга дейтельности и постижения сж отъ сжщото значение.

Ако бихте ги имали всичкитѣ, а любовь ви липсваше, то никога не бихте могли да бжде съпричастници въ нашето дѣло, което само чрезъ любовьта ще бжде завършено.

Имате ли обаче достатъчно любовь, то всичко друго ще намѣритѣ на неговото време.

Като обичате всѣки човѣкъ и всѣко нѣщо, то вие ще дохождате все по-близко до Насъ. И така, бждете готови и достойни: голѣмата любовь показва вашия растежъ.

Тя трѣбва да обхваща цѣлия свѣтъ. Не е достатъчно само да чувствувате любовь; трѣбва да я раздавате — въ нея да живѣте, трѣбва да се превърнете цѣль въ любовь, трѣбва да станете сами любовь — докато станете едно съ Насъ.

Размишлявайте върху любовьта като за една способностъ, чрезъ която можете да Му помагате; тя ще ви доведе въ нашата ложа.

И като живѣте въ любовьта и чрезъ любовьта, вие ще ставате сами пжтьтъ.

Любовь на дѣло.

Направете любовьта да бжде една действителность около васъ, да не бжде тя нѣщо неясно, далечъ отъ васъ.

Тя е винаги около насъ — упражнявайте я, живѣйте я, подарявайте я на всички безъ изключение.

Вие трѣбва действително да обичате всички хора безъ разлика, дали тѣ споредъ вашето мнение заслужаватъ това или не.

Защото всѣка душа ни е скжпа.

Дарявайте я. следователно, щедро и винаги, безъ да се грижете за това, какво ви правятъ другитѣ.

Бждете чисти и силни и любете!

Знайте и любете.

Живѣйте непрестанно въ любовь, до когато тя стане пулъс на вашето сърдце и дихание на вашия животъ.

Вие трѣбва да изявите любовьта, като самия вашъ животъ, което въ сжщность е вѣрно.

Но това вие сами да направите.

Ние не можемъ да направимъ това за васъ.

Носете съ себе си любовь, кждето и да идете. Любовь, винаги повече любовь трѣбва нашитѣ ученици да живѣятъ, до като станатъ сами единъ живъ изразъ на любовьта и на готовността да помагатъ.

Бждете преизпълнени така отъ любовь, че нито една мисль, която не е нейнъ носителъ, да не допуща вашето съзнание.

Както цвѣтоветѣ изпуцатъ благоухание, така естествено да излиза и любовьта отъ васъ — и всичко около васъ да диша тоя божественъ животворенъ въздухъ.

Помогнете на свѣта да оздравѣе чрезъ любовьта. Живѣйте я първомъ самитѣ вие; тогава научете другитѣ хора.

Любезность

Една любезность, направена на другитѣ, е любезность, направена намъ.

Пакостите ли на другитѣ, ако и съ мисълъ само, напомняте ли грѣшкитѣ или недостатѣцитѣ имъ, то вие обиждате насъ — вашия Учителъ.

Защото ние всички сме едно — голѣми и малки.

Бждете добри безъ разлика, къмъ всички

Всички сж ваши братя и мои деца.

Борете се противъ всичко, което ви дѣли отъ другитѣ, и така ще бждете съпричастници въ моето дѣло.

Азъ не искамъ нѣща, които би обидили, кого и да е и въ най-малкото. Това, що би могло да нарани нѣкого, моитѣ ученици не трѣбва да го правятъ, даже и когато се показва, че е добро и мъдро. За това не говори грубо, не оставяй никога неприятни мисли да бродятъ у тебе. Бжди буденъ за това. Такъва рѣчь действува като отрова, подобни мисли сж вредни.

Никога за напредъ една неприятна мисълъ не трѣбва да отслабва вашата сила; това би било една пречка по пътя ви къмъ Бѣлата лъжа. Затворете се за подобни мисли, не ги допускайте въ себе си, когато похлопатъ; — замѣстете ги съ други приятни, които биха могли да ви помогнатъ. Ако упражнявате това съзнателно, скоро напразно ще се опитватъ да ви спохождатъ и никога не ще се върнатъ вече.

И така, винаги любете, бждете добродушни, нежни и скромни.

Що се отнася, обаче, до дѣлото за помагане на човѣчеството, трѣбва да сте способни да действувате успѣшно съ наши и ваши сили.

Ние се нуждаемъ отъ силни помагачи.

Нисшитѣ царства.

Чувствайте себе си въ всѣки атомъ на околната ви срѣда, въ човѣка и животното, въ елемента и въ ритъма.

Всичко трѣбва еднакво да обичате.

Слѣдвайте гласа на любовта и не оставяйте дѣлата ви да се ръководятъ ни за мигъ отъ други мотиви.

Любете винаги все по-чисто и по-силно, и така ще достигнете едното сърдце въ всичко.

Въ Великото сърдце нѣма никакво различие.

Всичко се храни чрезъ едната кръвъ на живота.

Всички сж свързани тъй тѣсно единъ съ другъ, че постоянно си влияятъ.

До когато правите едно различие, има недостигъ въ любовта, защото любовъ — това е животътъ въ всички.

Пребждете въ Любовта и давайте я на всички същества безъ разлика.

Любете всичко, което има животъ.

Всички същества сж изразъ на Неговия животъ, на Неговата любовъ.

Работете и за животнитѣ и за хората — и за дветѣ.

Научете хората на любовъ къмъ малкитѣ, безпомощни сжщества. Милостъ къмъ всички — това е, което ние искаме отъ нашитѣ ученици.

Това е по-цѣнно, отъ каквото и да било друго въ тоя свѣтъ.

Всичко е Едно, животното Му е тъй близко, както и високоразвититѣ сжщества.

Всемирното сърдце бие въ най-дребния животъ; и въ всѣки животъ трепти и диша великиятъ Отецъ.

Размишлявайте за Него. Всички сжщества сж Неговъ изразъ; и чувствувайте вашето близко сродство съ всички живи сжщества.

Помагайте на животнитѣ, помагайте на растенията съ повече любовъ и търпение: и така вие ще ускорите идването на свѣтлината, която Той ще донесе и за винаги ще затвърди на земята.

Съединете вашата истинска сжщностъ (Висше Азъ) съ Аза на всички и чувствувайте вашето Единство съ цѣлия животъ. Цѣлиятъ животъ е единъ, само че неговиятъ изразъ се ограничава чрезъ формата,

Единство

Съедини своето съзнание съ всѣки животъ около тебе, виждай ме въ всичко.

Всички хора сж само части отъ менъ; сжщо така и природата и всичко, което сжществува.

Мисли винаги върху това, че Азъ и ти сме едно; сжщо и Той, Богъ,

Най-възвишеното, което можешъ да си помислишъ, е едно съ всичко, както съ по недоразвитигъ, така и съ най-развитигъ. Всички сме едно: Единниятъ Божественъ пламъкъ.

Следователно единението и любовта трѣбва да се реализиратъ, не трѣбва да бждатъ само думи.

Безъ любовъ не може да се реализира единението. Любовта означава да бждешъ едно съ всички. Безкористната любовъ — това е единниятъ животъ.

Ако вие сте любовта, вие не можете да не включите цѣлия свѣтъ въ нея, защото само тогазъ вие ще съзнавате, че вие сте свѣта.

Вие добре знаете това съ вашия умъ, но това не е достатъчно.

Вие всички сте лжчи отъ една и сжща свѣтлина, отъ единъ и сжщъ животъ; вие трѣбва да чувствувате това единство.

Вие сте една частъ отъ великото Едно, въ което живѣте и дишате: само една малка искра отъ великото Сжщество, въ което се чувствувате съединени съ всички.

Вие трѣбва да знаете тая общностъ съ изявенитѣ части; не трѣбва да мислите за другитѣ като за нѣщо отдѣлено отъ васъ.

Живѣйте въ великото Цѣло, вмѣсто въ малката отдѣлна частъ, и така ще почувствувате пълнотата на всеобемляющия животъ.

Мислете винаги върху единението, излѣзте съ вашето съзнание извънъ формата, и по такъвъ начинъ ще бждете едно съ общото съзнание.

Искате ли да виждате единството на цѣлото битие, то скоро ще узнаете, че вашия животъ пулсира и въ другитѣ.

Осществете това единство, като живѣете хармонично съ всичко около васъ.

Всичкитѣ хора се включватъ въ Едното, Великото Сѣщество.

Помогнете на това Едно въ неговата еволюция къмъ по-свършенъ изразъ въ нисшитѣ области.

Усвършенствуването на отдѣлния помага на Цѣлото.

Бо-Ин-Ра.

Изъ книгата „Мистерията на Голгота“

I

Любовъ и умраза.

Любете врага си! Правете добро на ония, които ви мразятъ. Извънредно е трудно да се изпълни такъва заповѣдь, до когато чувствувайки се съ зла съвестъ, трѣбва да се мжчишъ да обичашъ.

Както нѣкой съ добро възпитание знае свободно да се движи и отъ само себе си има добри обноси, а други, комуто добритѣ обноси се виждатъ „тежки принуждения“, глупаво и несръчно се движи, щомъ изпадне въ добро общество; сжщо тѣй нѣкой свободно и отъ само себе си знае да обича, комуто изкуството на животъ е изкуство на любовта и му е тѣй свойствено, че му е станало плътъ и кръвъ.

Кждето плътта и кръвта не сж обладани отъ изкуството на живота, тамъ всѣка любовъ е гримаса, принудена да извърши една заповѣдь.

Тѣ искатъ да се прѣсторятъ предъ себе си за по-добри, отколкото сж, и тѣй сами си запрещаватъ пжтя, по който биха могли да достигнатъ до тамъ, сами безъ принуждение да действуватъ съ вътрешна искреностъ, вмѣсто да действуватъ по принуждение и отъ страхъ.

Помрачено познание върви тукъ по заблудени пжтеки. Докато се научатъ да любятъ, тѣ мразятъ умразата.

А умразата е само по слаба форма — незнающа своята мощъ, сила отъ сжщата сила, която като любовъ сама намира своето разрешение...

Който може още да мрази умразата, той още не е почналъ любовта!

Въ тъмни предвечни глбини хвърля котва тая сила, — която въ божественъ образъ се откроява като любовъ, — чрезъ нейния противоположенъ полюсъ — умразата.

Но както между корена и класътъ има възли, тѣй стоятъ и прѣчки въ пжтя, който отъ инстинктивния потикъ на умразата води къмъ божествеността на сжщата сила, — къмъ всесиλιето на развиващата се любовъ.

Може би ти си стигналъ една отъ тия междинни степени? Може би да не си способенъ да изпитвашъ истинска любовъ!

Не се грижи за това и не се мъчи да изнасилваш нищо! Моли се по-скоро въ себе си за високата милостъ, щото силата, която още ти заповѣдва да мразишъ, да ти се изяви най-скоро въ своята най-света божествена форма като любовъ!

Само тъй можешъ истински да изпитаешъ силата на любовта, и тогава сигурно нѣма вече да познавашъ умразата, по-силната властъ на сжщата сила, но тогава и умразата не ще можешъ вече да мразишъ...

До като Любовта се нуждае да мрази още нѣщо, че ако ще би и най-долното, до тогава това, което ти наричашъ любовъ, е само едно подхвърлено дете на лъжливъ стремежъ и чувство и нѣма нищо общо съ божествената мощъ.

Въ твоя по-нататъшенъ по-висшъ духовенъ животъ, когато ще си почналъ подѣема, и следъ смъртта на земното животното, което ти е служило, ти заживѣешъ въ свободна, духовна форма, нѣма вече да имашъ никаква възможность да мразишъ, защото нищо не влиза въ живота на чистия духъ, нищо не ще намѣришъ въ безкрайното царство на вечния духъ, което би могло да възбуди нѣкога твоята умраза.

Но тукъ, до като ти си на земята въ животното, има малко нѣща, които те изкушаватъ да мразишъ.

Ала никога не ще те заведе умразата къмъ тебъ самия, назадъ по пята къмъ твоята прародина, къмъ вечния истински животъ въ сърдцето на Божественото, като чистъ духъ и „Божия синъ“, комуто е присъща блажената пълнота на животъ отъ вѣка до вѣка.

Всѣкога, когато хранишъ умраза въ себе си, даже и когато мислишъ, че мразишъ най-достойното за умраза, ще се мамишъ въ развитието на твоята най-висша сила, въ силата на любовта.

Макаръ и нѣкога да си дълбоко падналъ отъ високата свѣтлина, за да се съединишъ съ животното на тая земя, то все пакъ прониква въ тебе мъжествената мощъ, и отъ тебъ зависи, дали искашъ да я употребишъ въ нейната блестяща божествена форма като любовъ, или да я превърнешъ въ нейната обратна форма, която познава само по-нисшата природа, живота на безкрайния физиченъ миръ.

Въ тоя свѣтъ има невидими сжщества, които живѣятъ само за умразата, но и тѣхъ не трѣбва да мразишъ, ако и да те прѣслѣдватъ съ своята умраза.

Ти можешъ да ги срещнешъ като побѣдителъ, когато имъ изпращашъ любовъ, която ще обезсили тѣхната най-върла умраза, тъй че тѣ трѣбва да се отвърнатъ отъ тебъ, защото биха страдали отъ твоята любовъ.

Щомъ започнешъ да мразишъ, ти се съединявашъ съ всички сжщества на свѣта, които по естество не познаватъ оная вѣчна сила, освенъ подъ формата на умраза и не знаятъ никога да я превърнатъ въ обичъ.

Ти усиливашъ потока на умразата, който чрезъ тѣхъ се влива въ човѣшките сърдца, и ставашъ причина за всичко грозно, което произлиза отъ умразата. Стремишъ се къмъ глжбината на бездната, къмъ гибель, намѣсто да се издигашъ къмъ висинитѣ...

Постоянно се борят да те иматъ мощнитѣ невидими сѣщества на цѣлия свѣтъ, които иматъ само врѣмененъ, опредѣленъ животъ, ако и да е съ хилядолѣтия, защото никога не могатъ да познаятъ мира на духътъ и гледатъ на тебе като на свой подчиненъ.

Не всички сж тъй предадени на умразата, както мнозина отъ тѣхъ, и нѣкои иматъ добрата вѣра да те предпазятъ отъ заблуждение, когато се опитватъ да те отдрѣпнатъ отъ твоего възйемане къмъ чистия духъ и да те свържатъ о тѣхната властъ. Трѣбва да знаешъ, че съ силата на любовта, която и най-добритѣ отъ тѣхъ не познаватъ, ако и да не сж предадени на умразата — ти си безкрайно по-силенъ отъ тѣхъ.

Трѣбва да знаешъ, че ако и да стоишъ съ своя земенъ разумъ дълбоко подъ мнозина отъ тѣхъ, и твоята мисль да е до висша степенъ подъ тѣхното влияние, ти все пакъ можешъ да дойдешъ до едно познание чрезъ духовното въ тебъ, което за всички тѣхъ за винаги е заключено и никога не могатъ да стигнатъ духътъ, защото тѣ сами не сж духъ и при всичкото имъ знание, колкото и да е то го лѣмо, не може да имъ открие сѣществуването на духътъ, тъй както ти никога не можешъ да откриешъ пълнотата на мислитѣ и на чувствата си на едно животно на земята...

Не се заблуждавай и не гледай на горе къмъ всичко, което е надъ тебе!

Има само едно, което заслужава твоего благословение, твоя копнеющъ погледъ, и то е надъ цѣлия всемиръ, съ всички негови мощни победители и висши умове!

Твоятъ лагеръ насоченъ копнежъ трѣбва да бжде отправенъ само къмъ прародината на духътъ, която можешъ да постигнешъ, ако живѣешъ въ любовта! Веригитѣ на любовта развързва великиятъ любящъ на Голгота. Дали ти принадлежишъ къмъ Неговитѣ вървещи или не (къмъ ония, които споредъ него, който бѣше Христосъ, се зоватъ християни), то все пакъ ще вземешъ участие въ силата, освободена отъ Него, когато самъ дадешъ мѣсто и поле за работа на любовта въ тебъ!

Безъ любовь никога не ще получишъ спасение...

Любовъ отъ най-дълбокото любовно слънце те е извикало нѣкога въ сѣществуване изъ самата себе си, преди еони, и само любовта може да те върне пакъ въ твоята прародина.

II

Нѣколко думи за Бѣлата Ложа (Бѣлото Братство).

Духовната община, чийто членъ съмъ азъ и за която възвѣствавамъ, е едно реално духовно съединение, едно много — единство отъ духовни сѣщества, повечето отъ които или никога сж нѣмали земно тѣло, или отдавна сж го оставили на физическата земя, когато пъкъ на всѣко столѣтие нѣколцина живѣятъ и работятъ на земята, външно въ нищо не различаващи се отъ другитѣ хора и неосвободени отъ външнитѣ природни условия.

Но има една основна разлика по отношение на вътрешния имъ животъ! Когато другитъ хора възприематъ само външния физически свѣтъ и живота на душевнитъ сили, но едва чувствуватъ битието на реалнитъ свѣтове, тѣмъ съвършено сж открити свѣтоветъ на реалния духъ до най-висшитъ степени, които допускатъ сжщевремененъ животъ въ земното тѣло.

Тѣ едновременно живѣятъ външния физически свѣтъ, свѣта на душевнитъ сили и реалния духовенъ свѣтъ, безъ да се нуждаятъ отъ една друга подготовка, освенъ съзнателното нагласяване погледа въ това или онова поле.

Тѣ не изживѣватъ духовнитъ свѣтове въ екстазъ или нѣкакво друго аномално състояние, а трезво и будно, безъ да показватъ нѣкакви външни знаци на случайния зритель, че тѣхното съзнание не се занимава само съ вънкашно земното.

Тѣ стоятъ въ постоянно, съзнателно духовно общение помежду си тѣй, като че ли едновременно презъ тѣхъ минава единъ електрически токъ, както и презъ ония, които не сж въ плътъ между живитъ.

Дали тѣ въ плътта си външно се срѣщатъ или не, все едно. Когато се срещнатъ, то външната среща се отнася до външния човѣкъ на земята.

По духовно-реаленъ начинъ могатъ всички да се виждатъ и разбиратъ само чрезъ волята си.

Тѣ наистина иматъ единъ видъ централенъ пунктъ (точка) на земята, гдѣто нѣколцина винаги живѣятъ отдѣлно отъ другитъ въ най-големо осамотение, но тѣ нѣматъ външни „събрания“, защото чрезъ тѣхното постоянно духовно общение това става съвсемъ ненуждно.

Тѣ затова и не извършватъ никакви служби, никакви церемонии!

Кой принадлежи къмъ тѣхъ, знаятъ безъ никакви външни знаци. Никой не може да принадлежи, който не е принадлежалъ къмъ тѣхъ още преди рождението си на земята.

Приемането не е нищо друго, освенъ едно свободно задължение отъ хидядолѣтия още преди раждането. Това става въ едно духовно състояние, което е чуждо на човѣка на земята, ако и всѣки на земята роденъ да го е прекарвалъ. Сжщо и членоветъ на това духовно общество знаятъ само чрезъ споменъ, запазенъ въ душитъ имъ, това по-реално състояние на тѣхното битие. Земното тѣло и духовнитъ способности на единъ такъвъ човѣкъ трѣбва малко по-малко, чрезъ упжтването на съвършенитъ, да бжде направено способно за пренасянето на духовнитъ сили и дарби върху сферата на обикновеното му съзнание, но това „обучение“ става отъ вътре, ако и водещиятъ го външно братъ да е видимъ въ своето земно тѣло.

Тия на земята живущи членове на това духовно единство не сж „светии“ и безъ човѣшки недостатѣци.

Тѣ не сж и „факири“, т. е. ако и да имъ сж известни вътрешнитъ възможности, ако и сигурни въ своя успѣхъ, тѣ никога, при каквито и условия, не се занимаватъ съ никакви окултни искуства и съ магии или тѣмъ подобни нѣща.

Тѣхното действие познава само реално духовнитъ свѣтове т. е., тѣ създаватъ при строго задължаващи духовни закони духовни при-

чини, чиито последствия въ душевния и физически свѣтъ да предизвикатъ известни благотворни измѣнения за човѣчеството.

Тѣ при това не действуватъ никакъ по свои съображения, а като изпълнители на по-висши духовни заповѣди, които произтичатъ отъ известни условия и само твърде рѣдко сж модифицирани отъ тѣхнитѣ желанія.

Както се види, не се касае до нѣкакъвъ кръгъ на „адепти“, до нѣкаква много или малко боядисана религиозна секта, до една школа на „тайно знаніе“ или въобще до една външна, чрезъ конституции или устави свързана корпорация.

Нѣкога сж ставали наистина такива външни съединения подъ ржководството на това чисто духовно сдружение, ала никога никои отъ членоветѣ му не сж принадлежали на такова едно сдружение въ външния животъ, освѣнъ като най-висшъ ржководителъ!

Колкото и тайнствени да звучатъ съобщенията за такива външни, тайни общества, то никога да не се подозира, че тука се касае до „Бѣлата лежа“...

Тукъ се касае до едно съвсемъ друго нѣщо, до нѣщо едничко по рода си и тѣй скрито, че всѣко дирене въ външния човѣшки общественъ животъ би предизвикало само заблуждение и смутъ.

Колкото за последствията отъ духовнитѣ дѣла на това духовно много-единство, тѣ могатъ да се установятъ отъ грижливо търсящи наблюдатели въ историята на човѣчеството.

Че и такова външно действие си има своето основание въ цѣлия планъ на духовното дѣло, на което служи „Бѣлата лежа“, за оногוזъ който разбира, не се нуждае отъ особено обяснение. Ала колкото и да ми е позволено да кажа, то все пакъ не отричамъ, че много повече нѣщо и днесъ трѣбва да остане тайна и за винаги тайна, защото ще бжде повѣрено само на ония на земята, които сж били подложени на хилядилѣтни изпитанія, преди да сж получили земната човѣшка обвивка въ майчината плътъ.

Надѣвамъ се, че тия обяснения сж достатѣчни, за да отмахнатъ най-сетне въпросътъ отъ свѣта: какъ се става членъ на Бѣлата лежа, и че ще изясни още много нѣща на всички, които желаятъ това. Чрезъ менъ разпространенитѣ (даденитѣ) учения носятъ истината въ себе си. но тѣ могатъ да разкриятъ най-дълбокото си сѣмо на ония, които искатъ да преживѣватъ тази истина въ своето битие... Дано и тая книга по тоя начинъ да стане и преживѣване за мнозина!

Само когато стане преживѣване, само когато нейнитѣ учения бждатъ издигнати отъ сферата на теоретично разглеждане, за да проникнатъ въ катадневния животъ, може тя да отвори очитѣ на своя читателъ за освобождението отъ нощта на незнанието.

Знанието на едно учение, което води къмъ животъ, само тогава ще донесе спасение, когато знаещиятъ превърне знанието въ животъ и дѣло.

Този, който нѣкога като най-висшъ жрецъ излѣ най-голѣмо благословение върху всички хора, Този, който на Голгота извърши най-високото любовно дѣло, — какво друго искаше Той, освѣнъ щото учението му да се приложи въ живота?

Дже и ако тази книга ти направи осъзнателна Мистерията на любовта, която Онзи несравнимо силен по любов, нѣкога извърши чрѣзъ смъртта си, то пакъ всички мои думи биха били напраздни, ако ти не прѣживѣешъ въ дѣла Истинността на думитѣ ми.

Отъ сѣщия източникъ извираше Неговото учение, както и словото, което ти давамъ азъ!

Ако искашъ да схванешъ, което е за схващане тукъ, тогава би трѣбвало да си наклоненъ да посветишъ цѣлия твой животъ на една истина, която ще бжде позната просто, безъ много умувания и ядири въ себе си, въ своето собствено преживѣване.

Но тогава за всички времена ще бждешъ ти защитенъ отъ Истината.

Д-ръ Гюнтеръ Ваксмутъ

Витаминитѣ и етернитѣ строителни сили.*)

Какво знаемъ въ сѣщностъ за витаминитѣ? Една отъ най-голѣмитѣ промѣни въ човѣшкото познание е, че материята почна да се схваща като действие на сили. Нѣма да говоря много за атомнитѣ теории, но ще спомена за голѣмата промѣна, която причиниха радиоактивнитѣ явления. Изпърво мислѣха, че тѣзи явления се срѣщатъ само у нѣкои минерали; после видѣха, че се срѣщатъ на всѣкъде въ природата: въ почвата, дъждовната вода, въ въздуха, снѣга, растенията, животнитѣ, човѣка. Прѣди доста години проф. Ст. Майеръ и Е. фонъ Швайдлеръ писаха въ съчинението си върху радиоактивността: „Може би човѣшкиятъ организъмъ постоянно приема електрони отъ околната срѣда и постоянно ги изхвърля, тъй че близкото бждеще може би ще позволи да се говори за кръвообращение на електронитѣ: отъ вънъ въ човѣка и обратно“.

Сега вече се знае, че дѣйствието на разни видове лъчи върху организма и на лъчитѣ, излизащи отъ организма, е много по-голѣмо, отколкото се е мислѣло по-рано. Учението за витаминитѣ и опититѣ въ свръзка съ това учение доказаха, че организмътъ не само реагира силно на такива лъчи (радиоактивни, свѣтлинни, ултравиолетови и пр.), но че тѣ сами натрупватъ въ себе си такива лъчи и могатъ да ги изпускатъ.

В. Вайцель въ превъзходното си съчинение „Новооткрититѣ хранителни вещества — витаминитѣ“**) пише: „Кайя откри радий въ меда. Дѣйствието на радиевата еманация напомня въ нѣкои отношения на витаминитѣ. Прѣдполагамъ, че радий се срѣща въ разни растения и че той има такъво голѣмо жизнено значение за клѣтката, както витаминитѣ. Доматитѣ иматъ, както напоследъкъ се установи, голѣма

*) Съкратенъ прѣводъ.

**) W. Weitzel: Die neuentdeckten Nährstoffe — Vitamine, Мюнхенъ, издание на „Лѣкарски прѣгледъ“.

радиоактивност. Ако се потвърдят изследванията на Хесъ, Кугелмасъ, Стенбокъ, растенията сж цѣнни като носители на ултравиолетови лъчи.

Направената важна крачка въ научнитѣ схващания може да се характеризира така: Кѣмъ края на миналия вѣкъ и въ началото на настоящия се считаше, че химическото дѣйствие на веществото е най-важното. Всѣки организъмъ и всѣки хранителенъ продуктъ се разглеждаше отъ гледна точка на химичния му съставъ. Стерилизираха млѣкото, за да се убиятъ бактериитѣ. Обаче послѣ се установи, че съ това млѣкото губи хранителността си. Вайцелъ казва вече; „Млѣкото вече днесъ не се разглежда като мъртва сума отъ разни хранителни материали“. Материалистичната теория, която обръщаше внимание само на химичния съставъ, претърпѣ пълненъ крахъ съ извѣстнитѣ опити на проф. Бунге и неговитѣ ученици. Тѣ изхождаха отъ гледището, че ако въ растителната храна важи само химичниятъ съставъ, то може да се приготви изкуствена храна по синтетиченъ пѣтъ. И тогазъ се опитаха да хранятъ мишки изкуствено. Резултатътъ бѣше следния: даваха имъ прѣчистенъ млѣченъ бѣлтѣкъ (казеинъ), тлъстини, млѣчна захаръ и минерални соли. Животнитѣ умрѣха. А тѣзи отъ тѣхъ, които бѣха хранени съ млѣко, останаха живи. Отъ това Бунге заключи, че освѣнъ кезеинъ, тлъстини, вжглехидрати и соли, въ млѣкото има още непознати необходими за живота вещества.

До сѣщия резултатъ се дойде и при другитѣ хранителни продукти. Почувствува се една празднота въ познанията. Помисли се, че витаминитѣ запълватъ тая празднота. Но трѣбва да се каже, че още не се знае, що сж въ сѣщностъ витаминитѣ. За сега това е само единъ терминъ за нѣщо непознато. Вайцелъ казва: „Изследователитѣ търсѣха едно опредѣлено химично тѣло, което да прѣдставлява витамина. Обаче веществата не сж още напълно издирени, тъй че химичнитѣ и физичнитѣ имъ свойства не сж добрѣ познати. При това въ ново врѣме разглеждатъ витаминитѣ като носители на ултра-виолетови лъчи“.

Споредъ окултнитѣ изследвания при въпроса за витаминитѣ не се касае за химическо и материално дѣйствие, но за взаимодѣйствие между живитѣ строителни сили на човѣка и на растението, което доставя храната. Тукъ не е въпросъ за дѣйствието на вещества, но на лъчи. Най-новитѣ изследвания потвърждаватъ това, Ще приведа нѣколко примѣра:

Намѣри се, че загадъчното дѣйствие на витаминитѣ може да се замѣсти съ излагане на свѣтлина. И обратно: Тамъ, дѣто свѣтлината липсва или е слаба, витаминътъ може да упражни сѣщото дѣйствие.

Вайцелъ казва: „Сѣвернитѣ жители съ храна, съдържаща А — витамини могатъ да изравнятъ липсата на свѣтлина. А пѣкъ въ страни богати на свѣтлина храната може да бжде бѣдна на витамини, безъ да причини рахитизмъ. Свѣтлината поема тая задача. Животни, подложени на слънчеви лъчи, не ставатъ рахитични, макаръ и да имъ даваме храна, бедна на витамини. Даже има нѣщо повече: неосвѣтявани животни, турени въ една клѣтка съ освѣтявани, сѣщо така не заболѣватъ отъ рахитисъ, коего ни показва, че тѣзи лъчи могатъ да

се пренесатъ отъ едно същество на друго. Послѣ за голѣмо очудване се констатира, че много растителни и животински продукти иматъ такива лъчи въ себе си. Млѣкото и много други хранителни материяли почнаха да се разглеждатъ като носители на такива лъчи“.

„Масло, изложено на слънчеви лъчи, добива сили, които запазва даже въ течение на 11 мѣсеца, като се държи бутилка слѣдъ това въ тъмнина. Хесъ, Кугелмасъ и Стенбокъ дойдоха съ своитѣ изслѣдвания до важното твърдение, което е въ съгласие съ учението за жизнения принципъ, а именно, че витаминитѣ сж лъчи. Съ това загадката за лъчитѣ добива още по-голѣмо значение като жизнено условие“ (Вайцелъ).

Ние привеждаме тѣзи малко примѣри, които могатъ да бждатъ увеличени, за да покажемъ, че най-модерното научно изслѣждане съ своитѣ опитни резултати потвърждава това, което окултнитѣ изслѣдователи наричатъ етерни строителни сили.

Важно е да се изтъкне, че за да дѣйствуватъ тѣзи „витаминни лъчи“, трѣбва да има необходимитѣ условия и въ етерното тѣло на човѣка. Това се вижда отъ изследванията на Абдерхалденъ, който показва, че въ нѣкои случаи витаминитѣ вкарани въ човѣка нѣматъ онова полезно дѣйствие, ако въ тъканитѣ липсватъ необходимитѣ условия.

Тъкмо при болести като рахитисъ се показва, че тѣй нареченото лъчево дѣйствие на веществата е важното. Вайцелъ казва: „Изслѣдванията показаха, че антирахитичното дѣйствие на много вещества, ако не на всички, се дължи на способността имъ да изпусчатъ ултра-виолетови лъчи. Значи антирахитичниятъ факторъ не трѣбва да се смѣта като химическо съединение“.

И изразътъ „ултра-виолетови лъчи“ заплашва да обхване въ себе си подъ едно име сборъ отъ различни величини.

Етернитѣ строителни сили не сж нищо друго, освѣнъ посрѣдникъ между материята и духа. Задъ етернитѣ строителни сили трѣбва да се търсятъ духовнитѣ сили.

Вайцелъ казва: „Днесъ стоимъ предъ тебеширения кръгъ на учението за витаминитѣ“. Нека се разтвори този кръгъ, и храбро направената крачка съ признаването на лъчевото дѣйствие на витаминитѣ да доведе до учението за етернитѣ строителни сили. Щомъ науката е дошла, — както казва единъ изслѣдователъ на витаминитѣ, — до твърдѣ странното на пръвъ погледъ твърдение, но което стои въ съгласие съ учението за жизнения принципъ — а именно, че „витаминитѣ сж лъчи“, то нѣма да бжде мъчно да се направи и слѣдующата крачка. Това ще бжде и за двѣтѣ области голѣмъ напредѣкъ въ познанието.

Забелѣжка. Споредъ Д-ръ Г. Суханке витаминъ „А“ отговаря на топлинния етеръ; витаминъ „В“ — на химичния; витаминъ „С“ — на свѣтлинния; витаминъ „Д“ — на жизнения. Липсата на първия причинява спиране на растежа, липсата на втория — болестта бери-бери, липсата на третия — болестта скорбутъ, и липсата на четвъртия — болестта рахитисъ.

Д-ръ Рудолфъ Хаушка

Храненето като дѣйствиe на козмични и земни сили*)

Експериментални изслѣдвания въ лабораторията на Терапевтическата клиника въ Арлесхаймъ).

Д-ръ Рудолфъ Щайнеръ казва, че има два пжтя за приемане на храна отъ човѣка :

- 1) чрѣзъ храносмилателната система — земно хранене.
- 2) чрѣзъ главата — космично-етерно хранене.

Има и едно срѣдно хранене — чрѣзъ дишането.

При храносмилането се разрушаватъ веществата, при което се освобождаватъ етернитѣ строителни сили, които се възприематъ отъ етерното тѣло на човѣка. Отъ друга страна чрѣзъ мозъка и сѣти-вата се възприематъ космичнитѣ сили, които идатъ отъ вънъ. Тѣ пакъ се възприематъ отъ етерното тѣло на човѣка. Приемането имъ не става пасивно отъ етерното тѣло; тѣхното приемане зависи отъ активността на етерното тѣло. Колкото повече тая активностъ е проникната отъ идейностъ и морални импулси, толкозъ по-плодотворенъ ще бжде притокътъ на космичнитѣ сили въ организма. Космичнитѣ сили, приети въ организма, въздѣйствуватъ до самата материя на организма.

Храненето може да бжде единъ духовенъ актъ и въ бждеще то ще се одухотвори.

За да изуча по-дълбокитѣ страни на храненето, прѣдприехъ редъ опити.

Опити съ житни зърна.

Житни зърна поставихъ въ съдъ съ чиста дестилирана вода. Този съдъ потопихъ въ другъ съдъ съ разтворъ отъ мозъчно вещество. Така че първиятъ съдъ отъ всѣкждѣ бѣше заобиколенъ съ мозъчна субстанция.

Имаше настрани и контролни опити.

Растенията, поникнали отъ житнитѣ зърна, растятъ добрѣ. Слѣдъ извѣстно врѣме растението се изгаря, прави се анализъ на пепельта, при което се констатира, че има увеличение на минералнитѣ вещества. Отъ дѣ е взелъ зародишътъ минералнитѣ вещества? Еманицията на мозъчното вещество е била приета отъ растението. Тѣзи етерни сили на мозъчното вещество сж били приети и сгжстени въ минерални вещества. Сжщиятъ резултатъ се получава при разтворъ отъ сѣтивенъ органъ, напр. ирисъ, ретина, стъкловидно вещество, леща.

А ако вземемъ разтворъ отъ далакъ, полови жлѣзи и пр., растението едвамъ вирѣе; растежътъ е отслабналъ. Отъ това трѣбва да приемемъ, ча нервно-сѣтивната система изпуска лжчи. Нервната система приема отъ пространството етерни строителни сили и ги сгжства до вещество.

*) Съкратенъ преводъ.

Опити съ квасни гъбички.

Нали се доказва отъ редъ изслѣдвания, че витаминитѣ отговарятъ на етернитѣ строителни сили? „А“ отговаря на топлинния етеръ, „В“ — на химическия, „С“ — на свѣтлинния, „Д“ — на жизнения.

Взема се една колбичка съ квасни гъбички и се потопява въ съдъ съ стипцовъ разтворъ. Знае се, че стипцовиятъ разтворъ не пропуска ултрачервената частъ на спектъра, — значи не пропуска топлинния етеръ.

Друга колба съ квасни гъбички се потопява въ йоденъ разтворъ. Този разтворъ не пропуска свѣтлинния етеръ.

Трета колба се потопява въ разтворъ отъ ескулинъ. Той не пропуска ултравиолетовата частъ на спектъра, т. е. не пропуска химическия етеръ.

Четвърта колба се поставя въ съдъ съ безвъздушно пространство. Тогазъ не се пропуска жизнениятъ етеръ.

Кваснитѣ гъбички, заобиколени съ стипцовия разтворъ, значи лишени отъ топлиненъ етеръ, ставатъ съвсѣмъ хилави, значи задържатъ своя растежъ. Тѣ сж съвсѣмъ дребни, безформени клѣтки. Констатира се сжщото явление, както при липса на витаминъ „А“.

Кваснитѣ гъбички, заобиколени съ йоденъ разтворъ, т. е. при липса на свѣтлиненъ етеръ, сж като притиснати, изсъхнали, сбръчкани. У тѣхъ се появяватъ болезнени признаци; въ течността, въ която сж потопени кваснитѣ гъбички, се развива лигаво вещество, което се дължи на болезненото състояние на кваснитѣ гъбички. Картината е както при болестъта скорбутъ (тя се появява при липса на витаминъ „С“).

Кваснитѣ гъбички, заобиколени съ ексулиновъ разтворъ, т. е. при липса на химически етеръ, сж голѣми, безформени, съ слабо очертани контури, безъ вътрѣшна структура. Изглежда, като че ли ще се разпаднатъ. Тукъ има процесъ, подобенъ на процеса при болестъта берибери (който се появява при липса на витаминъ „В“).

Кваснитѣ гъбички, заобиколени съ втори съдъ съ безвъздушно пространство, т. е. при липса на жизненъ етеръ, сж голѣми, кржгли, издути, безъ ядки. Отдѣлянето на вжгледвуокисъ е отслабнало, даже е съвсѣмъ престанало. Има картина, подобна на картината при рахитисъ (рахитисъ се появява при липса на витаминъ „Д“).

За да се засилятъ доказателствата, азъ направихъ опити съ витамини.

Опити съ витамини.

Въ първата колба при кваснитѣ гъбички турихъ 0.2 грама масло въ 20 куб. см. захаренъ разтворъ (маслото съдържа витаминъ „А“). Отъ вѣнъ колбата пакъ бѣше потопена въ съдъ съ стипцовъ разтворъ. Въпрѣки стипцовия разтворъ маслото подѣйствува (витаминътъ „А“) и болезненитѣ прояви изчезнаха, Микроскопската картина показваше нормални клѣтки.

Въ втората колба турихъ квасни гъбички въ захаренъ разтворъ и 0.5 куб. см. прѣсенъ лимоновъ сокъ (лимоновиятъ сокъ съдържа

витаминъ „С“). Тая колба пакъ бѣше потопена въ съдъ съ йоденъ разтворъ. Ненормалното, болезненото състояние на клѣтките изчезна. Изгледътъ на клѣтките стана нормаленъ.

Ако вмѣсто лимоновъ сокъ туримъ лимонови кори, болезненото състояние не изчезва.

Въ третата колба при кваснитѣ гжбички турихъ 0.2 грама ситно раздробени лимонови кори (лимоновитѣ кори съдържатъ витаминъ „В“). Тая колба пакъ бѣше потопена въ съдъ съ ескулиновъ разтворъ. Въпрѣки ескулиновия разтворъ, клѣтките станаха нормални.

При кваснитѣ гжбички, заобиколени съ съдъ съ безвъздушно пространство турихме фосфоръ, защото жизнениятъ етеръ особено силно се излъчва отъ фосфора. При кваснитѣ гжбички прибавихъ захаренъ разтворъ съ потенция (разредено състояние) отъ жълтъ фосфоръ. Нѣмаше изчезване на болезненото състояние. Напротивъ, имаше признаци за отравяне.

Тогазъ измѣнихъ опита: съдъ съ квасни гжбички потопихъ въ другъ съдъ съ фосфоренъ разтворъ. А около втория съдъ се намираше съдътъ съ безвъздушно пространство. Тогазъ кваснитѣ гжбички, наклонни къмъ рахитизъмъ, добиха своето нормално състояние. Съ това се доказваше лжистото действие на фосфора. Сжщото се получи като замѣнихъ при послѣдния опитъ срѣдниятъ съдъ съ фосфоренъ разтворъ съ прѣсно кравешко млѣко (а отъ вѣнъ пакъ имаше съдъ съ безвъздушно пространство).

Опити съ кристализация.

Знае се отъ окултнитѣ науки, че кристализацията се съдѣйствува отъ жизнения етеръ. Наситенъ разтворъ отъ калиевъ нитратъ налѣхъ въ съдъ и покрихъ отгорѣ. Слѣдъ 10 минути се получиха ромбични иглести кристали. Ако съдъ съ сжщия разтворъ туримъ въ съдъ съ безвъздушно пространство, кристализацията не става или много се забавя. Когато при нормални условия слѣдъ 10 минути се извършва кристализацията, при послѣдния опитъ слѣдъ 4—5 часа не се получава нищо. Слѣдъ това се образуватъ дребни безформени купчинки въ една почти аморфна маса, която изглежда като снѣженъ прахъ. Слѣдъ повече часове този прахъ образува квадратни и полумѣсечни форми. Веднага щомъ се махне съдътъ съ безвъздушното пространство, образуватъ се лжи отъ иглести кристали,

Защо става това? Защото при съдъ съ безвъздушно пространство се отнема жизнения етеръ. Опитахъ се да прѣмахна рахитичната тенденция на кристализацията чрѣзъ антирахитични срѣдства. Въ разтвора отъ калиевъ нитратъ турихъ висока потенция отъ фосфоренъ разтворъ, а всичко поставихъ въ съдъ съ безвъздушно пространство. Никакъвъ успѣхъ.

Тогазъ опитахъ лжистото дѣйствие на фосфора:

Кристализаторния съдъ съ разтворъ отъ калиевъ нитратъ потопихъ въ по-голѣмъ съдъ, пълненъ съ фосфоренъ разтворъ, а цѣлото — въ съдъ съ безвъздушно пространство. Слѣдъ 10 минути почна кристализацията. Този опитъ се повтори много пжти съ единъ и сжщъ фосфа

витамина „С“). Тая колба пакъ бѣше потопена въ съдъ съ йоденъ разтворъ. Ненормалното, болезненото състояние на клѣткитѣ изчезна. Изгледътъ на клѣткитѣ стана нормаленъ.

Ако вмѣсто лимоновъ сокъ туримъ лимонови кори, болезненото състояние не изчезва.

Въ третата колба при кваснитѣ гъбички турихъ 0.2 грама ситно раздробени лимонови кори (лимоновитѣ кори съдържатъ витаминъ „В“). Тая колба пакъ бѣше потопена въ съдъ съ ескулиновъ разтворъ. Въпрѣки ескулиновия разтворъ, клѣткитѣ станаха нормални.

При кваснитѣ гъбички, заобиколени съ съдъ съ безвъздушно пространство турихме фосфоръ, защото жизнениятъ етеръ особено силно се излъчва отъ фосфора. При кваснитѣ гъбички прибавихъ захаренъ разтворъ съ потенция (разредено състояние) отъ жълтъ фосфоръ. Нѣмаше изчезване на болезненото състояние. Напротивъ, имаше признаци за отравяне.

Тогазъ измѣнихъ опита: съдъ съ квасни гъбички потопихъ въ другъ съдъ съ фосфоренъ разтворъ. А около втория съдъ се намираше съдътъ съ безвъздушно пространство. Тогазъ кваснитѣ гъбички, наклонни къмъ рахитизъмъ, добиха своето нормално състояние. Съ това се доказваше лжистото действие на фосфора. Сжщото се получи като замѣнихъ при послѣдния опитъ срѣдниятъ съдъ съ фосфоренъ разтворъ съ прѣсно кравешко млѣко (а отъ вънъ пакъ имаше съдъ съ безвъздушно пространство).

Опити съ кристализация.

Знае се отъ окултнитѣ науки, че кристализацията се съдѣйствува отъ жизнения етеръ. Наситенъ разтворъ отъ калиевъ нитратъ налѣхъ въ съдъ и покрихъ отгорѣ. Слѣдъ 10 минути се получиха ромбични иглести кристали. Ако съдъ съ сжщия разтворъ туримъ въ съдъ съ безвъздушно пространство, кристализацията не става или много се забавя. Когато при нормални условия слѣдъ 10 минути се извършва кристализацията, при послѣдния опитъ слѣдъ 4—5 часа не се получава нищо. Слѣдъ това се образуватъ дребни безформени купчинки въ една почти аморфна маса, която изглежда като снѣженъ прахъ. Слѣдъ повече часове този прахъ образува квадратни и полумѣсечни форми. Веднага щомъ се махне съдътъ съ безвъздушното пространство, образуватъ се лжи отъ иглести кристали.

Защо става това? Защото при съдъ съ безвъздушно пространство се отнема жизнения етеръ. Опитахъ се да прѣмахна рахитичната тенденция на кристализацията чрѣзъ антирахитични срѣдства. Въ разтвора отъ калиевъ нитратъ турихъ висока потенция отъ фосфоренъ разтворъ, а всичко поставихъ въ съдъ съ безвъздушно пространство. Никакъвъ успѣхъ.

Тогазъ опитахъ лжистото дѣйствие на фосфора:

Кристализаторния съдъ съ разтворъ отъ калиевъ нитратъ потопихъ въ по-голѣмъ съдъ, пълненъ съ фосфоренъ разтворъ, а цѣлото — въ съдъ съ безвъздушно пространство. Слѣдъ 10 минути почна кристализацията. Този опитъ се повтори много пжти съ единъ и сжщъ фосфо

ренъ разтворъ и при всѣки слѣдующъ опитъ се забелѣзваше забавяне на кристализацията и слѣдъ много опити се забави единъ часъ; а при слѣдующитѣ опити никакъ не ставаше кристализация. Отъ многократни опити се убѣдихъ, че етернитѣ строителни сили на фосфорния разтворъ се всмукваха както отъ кристализационния разтворъ, така и отъ безвъздушното пространство.

Забелѣжка отъ прѣводача. Горнитѣ опити доказватъ:

1) Кваснитѣ гъбички или поникналиятъ житенъ стрѣкъ се намиратъ въ единъ съдъ, който е потопенъ въ другъ съдъ съ нѣкакъвъ разтворъ. И макаръ съдържанието на втория съдъ да не е въ прѣко съприкосновение съ първия съдъ, влияе въ единъ или другъ смисълъ върху организмитѣ въ първия съдъ. Това показва, че веществата иматъ лъчево дѣйствиe, т. е. влияятъ съ своитѣ етерни строителни сили.

2) Тѣзи опити показватъ, че витаминитѣ сж лъчи, защото когато не доставимъ на извѣстенъ организъмъ (въ случая поникналъ житенъ стрѣкъ или квасни гъбички), извѣстенъ видъ етеръ, появяватъ се болезнени процеси, които се прѣмахватъ, като му доставимъ вимъ съотвѣтния витаминъ.

3) Организмитѣ (въ случая житниятъ стрѣкъ или кваснитѣ гъбички) приематъ етерни строителни сили било направо отъ околната срѣда или чрѣзъ хранителнитѣ продукти. Значи хранитѣ сж важни не само съ своя хранителенъ съставъ, но и съ своитѣ етерни строителни сили, т. е. жизненитѣ сили, които доставятъ.

А. Т.

ВЪ ШЕСТИЯ ДЕНЬ.

[Легенда]

Неизброими сж чудесата на Божието творчество;

Но най-великото чудо, що Вселюбящиятъ сътвори, е душата.

Неизброими сж цвѣтоветѣ, що разтварятъ коронки на тайнственото дърво на Духътъ, изпълнящо времена и пространства;

Но най-непостижимъ отъ всички е цвѣтецътъ на душата.

Когато въ шестия день Създателътъ привърши творението си, измѣри го съ всепроникващъ погледъ и видѣ, че всичко бѣ прекрасно.

И възрадва се Той и каза:

— Да създадемъ душата, за да населява свѣтоветѣ и да се радва на моето творение.

Да бжде тя малка вселенна — образъ на мирозданието, да скрива въ себе неговитѣ истини и тайни.

Да бжде тя — въ разцвѣта си на съвършенство — образъ Нашъ и подобие Наше.

Да носи тя въ своитѣ глѣбини небето и земята, и нейниятъ коренъ да бжде животрептуща плътъ, а цвѣтоветѣ ѝ — най-висше проявление на духа и красотата.

Да бжде тя искра отъ свещения огънь на Моя Духъ, разгаряща се безъ край и безъ граници.

Да бжде тя разпалящо се слънце на разума и висшето прозрѣние, неутолимо жадуващо истината и вечно стремящо се да озари съ своитѣ сияния чудесата и тайнитѣ на мирозданието.

Да бжде тя тайнственъ изворъ на Моята Любовь, изъ който вечно да бликатъ свещенитѣ струи на живота.

Да бжде тя тайнствена арфа, отекваща най-дивнитѣ трепети и звучаща съ най-свѣтлитѣ възторзи, съ най-чиститѣ радости.

Да бжде тя творческа дѣсница, проправяща пѣть презъ материци, пустини, океани; творяща величие и красота!

Да бжде нейниятъ животъ вѣчно постижение, вѣчно творчество, вѣчно възмогване.

Да расте и разцвѣтвява отъ мощъ въ мощъ, отъ красота въ красота и да нѣма предѣлъ нейното възйемане.

Нейниятъ истински животъ да бжде: Мене да познае и да възлюби и Моя свещенъ законъ на съвършенство и красота свободно да изпълни.

Да опита всички бездни на мрака, за да ме познае въ свѣтлината и въ нея да ме обикне.

Да опита всѣко зло и страдание, за да ме открие въ висшето благо и висшата хармония, и неудържимо да ги възжелае.

Да опита немощта, несъвършенството и грозотата, за да ме намѣри въ висинитѣ на силата и красотата и жадно къмъ тѣхъ да се стреми.

Върховна радость да изпитва тя при всѣка стѣпка, която я къмъ Мене приближава!

Най-висшето блаженство да намира въ приобщаването съ Моя Духъ.

Въ разцвѣта си на съвършенство да бжде тя за Моя Духъ пресвѣтълъ храмъ, съ най-светитѣ сияния озаренъ.

Да нѣматъ брой душитѣ и да се изпълнятъ времена и пространства съ красотата на тѣхното възхождение.

Да нѣматъ брой душитѣ и да се изпълнятъ времената съ великото изгрѣване на моя веченъ Духъ въ тѣхъ!

Да бжде! — рече Всемогщиятъ.

И Неговата свѣтла мисль прониза мирозданието задъ всички пространства и предѣли като всеоживяваща хармония.

Неизброимитѣ слънца засияха съ дивенъ блѣсъкъ и изъ всичкитѣ краища на мирозданието заблѣстѣха неизброими милиарди души...

И почувствува Вселюбящиятъ тѣхната радость, тѣхната любовь, тѣхниятъ копнежъ и видѣ тѣхниятъ пѣть къмъ висинитѣ на съвършенството и красотата.

И почувствува Той, че самъ живѣе въ тѣхъ, радва се, твори...

И почувствува Той своята неизмѣрима мощъ, Любовь, Мждрость.

И видѣ Той, че всичко бѣ прекрасно и добро.

И вдигна светитѣ си рѣце и благослови душата — вѣнецътъ на творението, чудото на чудесата.

Тогавъ цѣлото мироздание, съ неизброимитѣ слънца и свѣтове, заблѣстѣ въ върховна красота.

И разнесе се изъ всички негови предѣли хвалебната химна на несмѣтнитѣ души, славословящи Великия Творецъ.

ВЪСТИ

Изъ списание „Оомото“.

Въ есперантското списание „Оомото“, органъ на духовното движение „Оомото“ въ Япония, е помѣстена статията „Бѣлото Братство“:

„Тукъ ние излагаме духовното движение „Бѣлото Братство“ [*] въ България, съ което братски се ржкуваме.

Днесъ религия, наука, философия сж въ упадъкъ. На всѣкжде владѣ формата и Духътъ липсва. Християнскиятъ проповѣдникъ, къмъ която и църква или общество и да принадлежи, повтаря едни и сѣщи фрази, по разни начини. Всичко това сж морални съвети, повтаряни отъ вѣкове насамъ: Бждете добри, чисти, бждете справедливи, вѣрвайте и т. н. Но кой е пжтя. по който може да се постигне това? Ето главниятъ въпросъ, на който никой не отговаря, защото никой не знае. Отговорътъ е, че само окултизмътъ може да направи това. Той е наука отъ дълбока древность; той е билъ хранилище на всички науки, добити отъ всички напреднали души презъ миналитѣ хилядилѣтия.

България е страна на една стара окултна традиция. Въ далечното минало въ нея се появило силно окултно движение, наречено Богомилство, което започнало бързо да са разпространява. Но то не намѣрило приемъ между българския народъ. Привърженицитѣ му били преслѣдвани, истезавани и най-после били принудени да напуснатъ България и да отидатъ между западноевропейскитѣ народи, кждого спомогнали за тѣхното културно повдигане. Въ това време България паднала подъ петвѣковното робство и това причинило прекъсване на окултната традиция.

Днесъ българскиятъ народъ е отново свободенъ. Въ кжсо време той направи голѣмъ прогресъ въ своето духовно и културно развитие. Но това, което българскиятъ народъ днесъ дава като нѣщо напълно оригинално, това е така нареченото общество „Бѣло Братство“. Това е окултно движение въ България, което обема хора отъ почти всички класи на обществото. То е основано на принципитѣ на истинското християнство. Основателътъ му е учителътъ Петъръ Джновъ. Споредъ него, въ основата на еволюцията на човѣшкитѣ души лежатъ петъ принципа: мъдрость, любовь, истина, справедливость и добродетель. Мъдростъта внася въ човѣшкия умъ свѣтлина, Любовьта — топлина и Истината — свобода. Но главната основа, на която почива неговото учение, е Любовьта въ нейното най-висше проявление.

Числото на неговитѣ послед ватели само въ България е повече отъ 40,000. — Има доста въ Америка и другаде.

Ето нѣкои отъ неговитѣ максими:

„Изучи първомъ човѣшката наука и тогава влѣзъ въ Божествената школа. Хвърли старата дреха на егоизма. Страда оглашениятъ,

[*] Ученици на Бѣлото Братство.

изпитванъ бива вѣрующиятъ, а ученикътъ се учи (навсѣкжде и отъ всичко) Когато възлюбишъ Бога, ще намѣришъ себе си. Тогава само ще разберешъ тайната на тайнитѣ — истинската поезия, живопись: когато се слѣдешъ съ Любовта на Всемира. Любовта ражда Животъ, Мъдростта — Свѣтлина и Истината — Свобода Слънцето е най-добриятъ лѣкарь и учителъ. Прѣскай и ти навредъ лъжи. Вселената е едно цѣло. Дори и звѣрътъ е твой братъ. Не лъжи, бжди смѣлъ. Не убий. Имай пълна вѣра. Душата излѣзла чиста отъ Твореца, следъ своитѣ странствувания, ще застане гола, само съ добродетелитѣ си предъ Бога. Учи се отъ Природата.

Бжди вѣренъ на Бога, на себе си и на ближния. Вѣрвай само въ това, което си изпиталъ и провѣрилъ. Нѣма нищо скрито-покрито. Животътъ трѣбва да се подобри първо отъ вътре въ човѣка, а после отъ вънъ. Сигурността въ живота седи въ това, да бждемъ свързани съ Бога. Знанието за съприкосновението съ Бога, за служене на Бога е знание за добродетелитѣ. Вънъ отъ Бога се създава грѣхътъ. Само въ Бога нѣма съблазни, а има чистота, има учение, има животъ, растене и развитие'.

Тѣй говори Той. Като примѣръ тукъ ние даваме една отъ Неговитѣ лекции, а именно: „Високиятъ идеалъ“. Въ нея той описва, опредѣля високия идеалъ на човѣка на Новата Култура.

* * *

Следното вадимъ отъ вѣстника за м. августъ и септемврий на „Сдружението за психическитѣ експериментални науки „Алфа“ въ Палермо, Италия:

„Ние не издаваме като наши настоящитѣ упътвания и поучения, но тѣ се намиратъ въ ученията на духовнитѣ учители, единъ отъ които е въ София — България. Той се именува Петъръ Джновъ, който е мистически апостолъ на християнството, въ своята яснота и пълнота на сила и величие. Ние имаме предъ насъ и четемъ неговитѣ чудни беседи върху: „Тритѣ основи на живота: Любовь, Вѣра и Надежда“. Той анализира тѣзи три добродѣтели като издълбани слово въ гранитъ, като се спира по-специално върху любовта, за която се изказва съ високи слова, непознати до сега, като разглежда любовта отъ четири страни. като стремежъ, като чувство, като сила и като принципъ. Изваждаме следнитѣ изречения: „Любовта не е нѣщо отвлечено; тя е реална; има форма, съдържание и смисълъ; кждето е любовта, тамъ е и животътъ. Безъ любовъ животътъ е невъзможенъ. Като се казва, че Богъ е любовъ, се разбира, че въ любовта Богъ се проявява. Никогa не ще разберете Божествения свѣтъ, докато не разберете материалния свѣтъ, тѣй наречения реалния. Богъ е любовъ, и любовта е чувството, което води къмъ съвършенство. — Когато любовта сгрѣва сърдцето, всички противоречия изчезватъ, доброто и злото се помиряватъ. Азъ проповѣдвамъ висшата активна любовъ, на благородна интензивна любовъ, съ сила и съ свѣтлина, навсѣкжде любовъ; това е новото учение, което идва сега въ свѣта.

Трѣбва да забравимъ всичко старо, безъ да се противимъ, безъ споръ. Трѣбва да бждемъ герои. Всѣки отъ насъ има да изпълни една велика мисия“.

* * *

— Италианското книгоиздателство „Йога“ въ Локкарно (италианска Швейцария) въ последния си каталогъ отъ 1929 година споменава и за превѣденитѣ на италиански бѣседи на Учителя, а именно: „Високиятъ идеалъ“, „Великиятъ законъ“, „Тритѣ основи на живота“, „Пробуждане на колективното съзнание“, „Новото човѣчество“, „Мировата любовъ и космичната обичъ“, „Новиятъ животъ“, „Тѣсниятъ пѣтъ“, „Силитѣ на живата природа“.

Ето що е казано тамъ за „Високия идеалъ“:

„Това издание е съ портрета на автора, съ предговоръ отъ българската поетеса Мара Бѣлчева и съ уводъ отъ проф. Джино Сордели. Това кратко съчинение съдържа въ себе си дълбоки философски разбирания. Всѣка дума въ него е потикъ къмъ добри постѣпки и къмъ постигане на по-високъ идеалъ въ живота по отношение на истината, мъдростта и знанието. Авторътъ показва пѣтя къмъ това благо, което е целта на живота и човѣшкия идеалъ. Това съчинение е просто и разбираемо за всѣки умъ. То съдържа синтезъ на най-важнитѣ проблеми и имъ дава едно идеално разрѣшение, полезно за всички, които търсятъ безсмъртнитѣ духовни истини; а тѣзи последнитѣ сж тѣсно свързани съ нашето истинско, вътрешно, вѣчно естество“.

За „Великия законъ“ е казано:

„Заради научната си стойностъ, за новитѣ кръгозори, които разкрива и за критиката му на идеитѣ на старата и по-новата философия тая бесѣда възбуди на всѣкѣде най-голѣмъ интересъ. Тя показва съ голѣма точностъ, какъ божествената правда контролира всѣки актъ на нашия животъ, какъ въздѣйствува доброто и какъ злото носи своитѣ послѣдствия, даже и когато е направено несъзнателно. Тая бесѣда показва въ сжщото врѣме, какъ наказанията, които природата налага съ своитѣ справедливи закони, сж насочени да ни въведатъ въ пѣтя на доброто.“

Страданията, които по необходимостъ майката природа ни налага, иматъ за цѣль да ни накаратъ да разбираме Истината, Разумния животъ, да се укрѣпи волята ни и да се засили вѣрата ни въ пѣтя, по който вървимъ. Това съчинение има голѣма цѣна“.

За „Тритѣ основи на живота“ е казано:

„Любовта, вѣрата и надеждата — тѣ сж процеси въ развитието на вътрешното съзнание. Истинската любовъ, закрѣпена отъ вѣрата, прави живота щастливъ и цѣненъ. Надеждата внася въ насъ необходимата свѣтлина за нашия пѣтъ въ живота и ни помага въ постигане на идеяла. Това съчинение е отъ най-цѣннитѣ и високо духовнитѣ. Като го четемъ, чувствуваме голѣмъ вътрешенъ подема и спокойствие въ цѣлото си сжщество и обичаме близкитѣ си, неприятелитѣ изчезватъ, нова свѣтлина влиза въ насъ; едно ново вътрѣшно разположение ни обзема и ни изпълва съ чувство на благодарностъ и на миръ, тъй както когато се наблюдава нѣкое тихо море следъ буря или красива природна гледка съ цвѣтя и проникната отъ миръ; у насъ злото изчезва и остава само доброто“.

* * *

Въ в. „Reformblatt“, 32. година, № 3741 е печатана слѣдната статия:

• **Подготовители на една нова култура.**

„Настоящиятъ докладъ за „Истинска България“ не говори нито за множеството политически партии, които на всѣкъде се разпространяватъ, нито за множеството спортни и други организации, които подражаватъ на западно-европейскитѣ народи. — Не! Бждещата България намира своя изразъ въ едно движение, което наричатъ Всемирно Бѣло Братство. Това е едно общество, въ което формалности, членски карти липсватъ; то е едно Братство, въ което човѣкъ много може да види и да научи. Къмъ това братство принадлежатъ хора отъ всички обществени класи: до единъ знаменитъ художникъ седи перачка; до придворната дама — нѣкоя селянка, която оре земята, за да си изкара насѣщния хлѣбъ; до адвоката, лѣкаря стоятъ работници и пр. Тамъ виждаме опитомени лъвове, станали кротки като овце: нѣкогашни анархисти, които търпеливо обработватъ неголѣмата братска градина и търсятъ великия пѣтъ на живота въ работа и разумно мислене. Едно имение при София и множество подобни въ провинцията даватъ ясна картина на материалнитѣ придобивки на това високо — идеалистично общество. Истинската стойностъ на това движение се състои не само въ неговитѣ идеи, но и въ непоколебимата сила да реализиратъ тѣзи идеи и непоколебимата вѣра, че тѣзи идеи могатъ да бждатъ приложени въ всѣки животъ, прѣзъ всѣко време, отъ всѣка душа, която е познала връзката съ живата природа.

Всички тѣзи импулси изхождатъ отъ учението на Петъръ Джновъ, ръководителътъ на това братство, — единъ истински изворъ на сила, мъдростъ и любовъ. Една красива фигура, дишаща доброта, глава заобиколена отъ бѣла коса и брада. Гърдитѣ му дишатъ необикновено спокойствие, очитѣ му сж живи, проникателни. Роденъ като синъ на български свещеникъ, който основа първото българско училище и черкова (въ Варна) прѣзъ врѣме на турското робство (защото до тогазъ сж се учили и служили въ черква на грѣцки езикъ), той е изучавалъ въ Америка медицина и философия. Прѣди 35 годнини той се върна въ България и почна своитѣ бесѣди. Но прѣдварително той изслѣдва физичната основа на духовното си поле и изучи хиляди човѣшки глави (френология), която наука той основно познава.

Всички ученици на Бѣлото братство сж вегетарианци и въздържатели. Това е принципа. съ който тѣ започватъ, безъ да говорятъ много за това. Нѣкои отъ тѣхъ ядатъ само плодове. Тѣ мислятъ, че тѣлото е само единъ изразъ на самия животъ и че чистата мисль може да се прояви по-добре въ едно чисто тѣло. Чиста мисль, чисто тѣло, искренъ стремежъ къмъ лично съвършенство, безкористно помагане въ колективния животъ, искрена любовъ къмъ всичко, което има животъ — божествена любовъ, както я нарича Учителътъ — сж характернитѣ чѣрти на тѣзи, които следватъ това учение — хора съ различни схващания и степени на съзнание.

Докато едни — и тѣ сж повечето — слушатъ Учителя, защото той ги е освободилъ отъ нѣкои болести и пороци, другитѣ търсятъ Истината, а други пъкъ сж получили мъдростъ отъ него.

Учението на Учителя Джновъ е една дълбока философска синтеза и нагледъ не се заимава съ никоя отъ религиитѣ. Разглеждайки всички религии отъ тѣхната положителна страна, това учение ги счита като цѣнни придобивки на човѣчеството. Обаче то разглежда християнството като основна направляюща идея, съ която Учителътъ води слушателитѣ си до онѣзи висини на мисълта, дѣто може да се говори за висша мъдростъ и истинска любовъ

Ученицитѣ на Бѣлото Братство сж хора отъ всички кръгове на населението. Тѣ стоятъ на едно високо морално ниво. Двадесетъ и петъ годишната непрѣкъсната работа на Учителя Джновъ, постоянното прииждане на хора съ прѣсни сили, които сж разочаровани отъ политическия и социалния животъ въ България, активната и при това безшумна дѣйность на тѣзи хора въ всички слоеве на обществото, централизацията на силитѣ на действително идеалнитѣ хора съ непрекъснато духовно развитие, и неспособността на политическитѣ партии да облекчатъ сжществующитѣ тежки жизнени условия, даватъ на това движение мощна творческа сила и на другитѣ народи и страни добъръ примѣръ“.

* * *

Въ Южна Америка.

Въ Буеносъ-Айресъ (Аржентина) беседитѣ се превѣждатъ отъ италиянски на испански. Отъ Буеносъ-Айресъ бѣседи сж пратени за печатане въ списания и вѣстници въ Аржентина, Чили, Парагвай и Уругвай. Сжщо така имъ сж пратени за печатане и избрани мисли отъ Учителя. Сега тамъ се превѣжда на испански бесѣдата „Успореднитѣ пжтища“. Прѣдвижда се въ най-близко врѣме превѣждането на испански на бесѣдата „Проявленията на ума“. „Тритѣ основи на живота“ е вече превѣдена на испански. Систематически ще се печататъ въ списания и вѣстници бесѣди и мисли отъ Учителя. Скоро ще се печататъ биографични белѣжки за Учителя.

Получихме нѣколко броя отъ в. „Elevation“, който излиза въ гр. Тукуманъ (Аржентина) Въ тѣхъ сж печатани мисли отъ Учителя.

Получихме книгата „Das Reich Gottes auf Erden“ (Царство Божие на земята) отъ Рудолфъ Буркертъ отъ Чехословашко. Тая книга излага духовното движение „Оомото“ въ Япония. Като говори за духовнитѣ движения въ разни страни, споменава и за Учителя, когото нарича „пророкъ на бѣлата раса“.

* * *

Списание „Die Glocke“, което излиза въ Чехословашко, 9. година, брой 3 печата статия съ биографични бележки за Учителя и съ сведения за живота на ученицитѣ на Братството, въ статията се излагатъ нѣкои основни принципи на Учението.

Въ нѣмското списание „Das Wort“ Трунчка печата статия за движението на Бѣлото братство въ България. Накратко той говори за принципитѣ, цѣлитѣ и методитѣ на учението.

Въ голѣмия есперантски седмичникъ „Heroldo de Esperanto“ е помѣстена рецензия за библиотека „Nova Kulturo“, № 5 —6.

Въ Съединенитѣ Щати сж превѣдени на английски 19 бесѣди и скоро ще излѣзатъ отъ печатъ.

Сказка върху „Науката за окото“

На 27 августъ т. г. Кирилъ Георгиевъ държа въ София своята интересна сказка на горната тема. Той изложи само основнитѣ принципи на тая обширна наука, върху която той е работилъ много години подъ редъ. Тукъ ще кажемъ само нѣколко думи за тая сказка:

Едно правило гласи: Микрокосмосътъ е отражение на макрокосмоса“, — „частта е отражение на цѣлото“. Има връзка между малкото и голѣмото. Каквото има въ най-малкото, има го и въ най-голѣмото. Каквито тайни има въ най-малкото, има ги и въ най-голѣмото. Окото е микрокосмосъ. То крие голѣми тайни въ себе си. Науката за окото е твърдѣ обширна. То може да се изслѣдва отъ гледището на много науки: физика, химия, алхимия, медицина, психология и пр. Най-важенъ е ирисътъ, и затова познаване на болеститѣ по ириса се нарича ирисова диагноза. Всѣко нарушение на функцията въ кой да е органъ се отразява върху ириса. Точно може да се означа, върху коя точка се отразява това. Между другото ой принеде и цѣлъ редъ факти изъ своята опитностъ. Прѣди всичко е важенъ външниятъ ирисовъ кржгъ, които се нарича „жизненъ поясъ“. Цвѣтътъ и широчината на тоя поясъ иматъ връзка съ здравословното състояние на организма. После сж важни разнитѣ петна по ириса. Тѣ се появяватъ въ разни мѣста на ириса, пжтуватъ къмъ зѣницата и щомъ дойдатъ до нея, изгубватъ се. Важни сж цвѣтътъ, голѣмината и формата на петната. Чрѣзъ тѣхъ може да се направи върна диагноза на болеститѣ. Не само това, но по ириса може да се установи даже идването на нѣкоя болестъ, преди още да е настъпила, и може да се установи даже до известна степенъ силата и трайността ѝ. Това още повече усилва цѣнността на ирисовата диагноза. Въ чужбина мнозина учени сж се занимавали вече съ ирисовата диагноза, като напимѣръ: Мадаусъ, Енгелхартъ, Хубертъ, Д-ръ Клееблатъ, Д-ръ Ленке, Лоозе, Андреасъ, Мюлеръ, Фрицъ Залцеръ, Шлегелъ, Рулолфъ Шнабель, Д-ръ фонъ Пецели, Петеръ Тилъ, Фелке и пр., но Кирилъ Георгиевъ съ собствени изслѣдвания е дошелъ до самостоятелни резултати.

По тѣзи петна освѣнъ за болеститѣ може да се сжди за темперамента, характера, душевнитѣ предразположения на лицето. Тая наука ще има приложение въ много области на живота между другото въ възпитанието.

К н и г о п и с ъ.

1) „За това се родихъ“. Бесѣди отъ Учителя (1—12 бесѣди отъ 9 серия), 50 лева.

2) Бесѣди отъ Учителя. XI серия (8 бесѣди), 40 лева.

Какво е впечатлението отъ четенето на тѣзи бесѣди? То е подобно на зазоряване следъ тъмна нощъ. Какъ дълбоко дѣйствува тѣхното четене! Като че ли се изкачвашъ на високъ планински връхъ, отдѣто се откриватъ предъ тебе безкрайни простори и така ти е радостно и свѣтло на душата! Тѣ ни въвеждатъ въ единъ красивъ свѣтъ. Както казва единъ италиянски отзивъ, като че ли виждашъ предъ себе си красива полянка, покрита съ цвѣтя и проникната съ миръ!

Тѣзи бесѣди ни посочватъ пътя къмъ свѣтлината, радостта и свободата. До като старото прави последни усилия да запази своя животъ, новото се издига съ младенчески поривъ.

Тѣзи бесѣди даватъ отговоръ на всички въпроси, които вълнуватъ човѣшкия духъ. Въ тѣхъ картинно, съ красиви символи, легенди, сравнения и други примѣри сж изложени дълбокиѣ основи на живота и методитѣ, по които той може да се издигне на по-висока степенъ. Тѣ сж написани така ясно, че и неподготвенитѣ ще намѣри много нѣщо въ тѣхъ, обаче въ тѣхъ има такава дълбочина, че и онзи, който има дълбоки окултни познания, ще види разкриване на нови хоризонти.

Изобщо въ тѣзи бесѣди е изложенъ грамаденъ материялъ, чийто специално разработване чака своето време въ бъдещето. Въ тѣзи бесѣди се срѣщатъ важни закони по отношение възпитанието, медицината, духовния растежъ и пр. Изобщо нѣма областъ въ живота, която да не е зачекната въ бесѣдитѣ. Ако се събере всичко, писано въ тѣхъ за законитѣ, по които се развиватъ общества, народитѣ, епохитѣ, ще имаме нова социология. Ако се събератъ всички педагогически принципи, закони и методи, изложени въ тѣхъ, ще имаме нова педагогика и пр.

При поискване се изпраща безплатно каталогъ на бесѣдитѣ на Учителя.

3) „Das Hohe Ideal“ (Нѣмски преводъ на „Високия идеалъ“)

4) „The great law“ (Английски преводъ на „Великия законъ“)

Скоро ще излѣзе отъ печатъ и „Високия идеалъ“, II издание на английски.

5) Gää — Sophia. Band IV: Landwirtschaft, 1929 година, 8-50 марки. Щутгартъ.

Този томъ показва, какво практическо приложение има окултната наука въ областта на земледѣлското стопанство. Чрезъ окултизма ние градимъ нови основи на възпитание, медицина, науката за хранене, на земледѣлието и пр., — изобщо на цѣлокупния животъ.

Тая книга е издание на естество-научната секция при Гьотеанумъ. Тя е издала до сега четири тома. Въ всеки томъ се разглежда една специална област отъ естественитѣ науки въ свѣтлината на окултизма. Освенъ тая секция, има множество други секции: математична, астрономична, медицинска, художествена и пр. Цѣльта имъ е да посочатъ новия пѣтъ на научното изследване, който пѣтъ води къмъ по-дълбоко познание на природата.

6)* Wilhelm Kaiser. *Astronomie in geisteswissenschaftlicher Beleuchtung* (астрономията отъ окултно гледище), Щутгартъ.

Въ тая книга авторътъ, който е астрономъ, разглежда астрономията отъ окултно гледище. Въ нея е изложено накратко съ коментари съдържанието на 18 лекции върху тая наука, държани отъ д-ръ Щайнеръ въ Щутгартъ отъ 1 до 18 януарий 1921 година. По-важни глави на книгата сж:

Отражение на космичния животъ върху човѣшкия животъ изобщо и специално върху физическия, органическиятъ и душевния животъ.

Космичнитѣ ритмуси въ тѣхнитѣ отношения къмъ органическото, културното и душевното развитие.

Теории на астрономическитѣ прецесии.

Природнитѣ царства въ тѣхната връзка съ космоса.

Природата на кометитѣ и пр.

7) L. Kolisko. *Sternewirken in Erdenstoffen: Das Silber und der Mond*, (Звездното действие върху земнитѣ вещества: среброто и луната!)

Експериментални изучавания въ Биологичния институтъ на „Гьотеанумъ“, съ две цвѣтни и други 150 таблици и 20 рисунки въ текста. Цѣна 20 марки.

Помнятъ читателитѣ статията, печатана отъ сжщата авторка въ „Житно зърно“, год. IV, кн. 8 — 9. Тамъ се описваха наблюденията ѝ върху промѣнитѣ въ нѣкои метали при слънчевото затъмнение презъ юний 1927 година. Въ тая нова книга тя описва опититѣ си за констатиране промѣнитѣ въ среброто при разнитѣ състояния на луната. Връзката между среброто и луната може да се констатира опитно. Методътъ на г-жа Л. Колиско е слѣдния: въ сребърни соли се потопява долния край на попивателна хартия и се наблюдаватъ, какви рисунки и краски се появяватъ по попивателната хартия. Тѣзи рисунки сж много красиви и сж много характерни за разнитѣ състояния на луната.

Опити отъ този родъ сж правени за пръвъ пѣтъ отъ Колиско, и тѣ отварятъ широки хоризонти за една нова област на изслѣдания.

Духовната вълна все повече залива свѣта! Иде епохата на хармонията, на красотата. Нека подкрѣпимъ всѣко начинание, което работи въ тая посока!

За да се улесни списанието, **необходимо е абонатитѣ по-скоро да внесатъ абонамента си, и ако обичатъ, да абониратъ поне още единъ абонатъ за текущата година на списанието.**

Нека „Житно зърно“ проникне до всички кѣтове на страната; нека получи широко разпространение всрѣдъ всички обществени слоеве!

Всичко до списанието се изпраща на адресъ: **Редакция на сп. „Житно зърно“, Никола Нанковъ, ул. „Веслецъ“, № 8, София.**

СЪДЪРЖАНИЕ.

1. Тритѣ положения въ живота.
2. Живата наука.
3. Събудете се, дѣца на свѣтлината.
4. Бо-Ин-Ра — Изъ книгата „Мистерията на Голгота“.
5. Д-ръ Гюнтеръ Ваксмуъ — Витамини и етернитѣ строителни сили.
6. Д-ръ Рудолфъ Хаушка — Храненето като дѣйствиe на космични и земни сили.
7. А. Т. — Въ шестия день.
8. Вѣсти.
9. Книгопись.

Зовемъ всички, които смѣтатъ, че **ЖИТНО ЗЪРНО** разнася въ обществото свѣтлина на едно духовно схващане, което може да обнови живота — да се погрижатъ за неговото по-обширно разпространение, като **запишатъ** поне още по единъ абонатъ.

Молимъ всички неплатили абонати да **побързатъ** съ **внасяне на абонамента си!**

Продължава се подписката за **пета** годишнина на сп. „**ЖИТНО ЗЪРНО**“.

Годишенъ абонаментъ 80 лева.

Адресъ на сп. „**ЖИТНО ЗЪРНО**“ **Никола Нанковъ**,
улица „Веслецъ“, №8 — София.

НАСТОЯЩАТА КНИЖКА 8 ЛЕВА.